

med. B. LÖPPENTHIN, Herr Skovfogedaspirant K. SKOTTE MØLLER og Herr Skovfogedaspirant N. H. JENSEN, hvis indgaaende Undersøgelser udgør saa stort et Led i Arbejdet. Dernæst vil jeg takke Herr Trafikassistent TH. KJÆR, hvis Optegnelser og Oplysninger angaaende Hjejler i Jylland har ydet værdifuld Hjælp, og sidst men ikke mindst er jeg alle de Medarbejdere, der ved Besvarelse af Spørgeskemaer eller Oplysninger paa Stedet har bidraget til at fremme Undersøgelsen, min bedste Tak skyldig.

*

*

*

Der Goldregenpfeifer als Brutvogel in Dänemark.

Mit Unterstützung des Naturfredningsraad sind 1936—1939 in Verbindung mit Studien über jütlandische Heiden, die von Naturhistorisk Museum, Aarhus, durchgeführt werden, Untersuchungen über den Goldregenpfeifer als dänischen Brutvogel angestellt worden. Der jetzige Bestand findet sich nur in Jütland und verteilt sich in vier Hauptgebieten heidenähnlichen Charakters: 1. Auf Læsø in Kattegat, 2. Beiderseits Hanstholm in Thy. 3. In dem Hochmoorgebiet Lille Vildmose gleich südlich der Mündung von Limfjord in Kattegat. 4. Verschiedene Heidestrecken binnen einem Dreieck: Viborg—Stadil Fjord—Skallingen (Siehe Karte).

Soweit es überhaupt möglich ist etwas sicheres über den Anzahl der Brutvögel zu sagen, lässt sich in diesen Gebieten einen Anzahl von ca. 45—80 Paare schätzen.

Es ist zu erwarten, das der Goldregenpfeifer mehrere dieser Lokalitäten verlassen wird, wenn die Gebiete kultiviert werden. Andererseits ist es aber sicherlich grundlos anzunehmen, dass der Goldregenpfeifer sich nicht auf den geschonten Gebieten (bis jetzt drei grösseren Heidestrecken) erhalten wird, wenn es nur möglich ist, auch in der Zukunft die natürlichen Lebensbedingungen des Goldregenpfeifers auf diesen Strecken aufrechtzuhalten.

ANMELDELSER

RUDOLF KUHK: Die Vögel Mecklenburgs. Faunistische, tiergeographische und ökologische Untersuchungen im mecklenburgischen Raume.

(Opitz & Co., Güstrow 1939), 333 Sider m. 7 Udbredningskort. Pris: RM. 7.25 (+ 25 %), i Lærredsbinding.

Naar bortses fra Slesvig-Holsten er Mecklenburg den Del af Tyskland, der har den største Interesse for danske Faunistikere. Hvad Fuglene angaar, manglede hidtil for Mecklenburgs Vedkommende en samlet Fremstilling, men med Dr. Kuhks nyligt udkomne Bog er denne Mangel afhjulpet, og samtidigt er skabt en ganske fortrinlig Haandbog, et Mønster for andre Lokalfaunaer. De mecklenburgske Fuglearter er i det store og hele de samme som de i Danmark paatrufne, og ogsaa Udbredningsforholdene fremviser flere Lighedspunkter. Saaledes danner Mecklenburg Nordgrænsen for en Række Former, der ogsaa gaar op i Slesvig, hvor deres Nordgrænse fortsætter, f. Eks. Rødtoppet Fuglekonge, Sortstrubet Bynkefugl, Sydlig Nattergal o. a. Andre, i Danmark almindeligt ynglende Fugle, har her deres Sydgrænse, f. Eks. Alm. Nattergal, Ryle, Stormmaage, Toppet Skallesluger, Havterne o. s. v. Endelig optræder ogsaa et østligt Element, der ikke er naaet til Danmark, og blandt hvilke Karmindompap (*Erythrina erythrina*) og Østlig Løvsanger (*Phylloscopus trochiloides viridanus*) er de ejendommeligste. — Efter en kort Beskrivelse af Landet følger et zoogeografisk Afsnit, der ogsaa kun fylder nogle faa Sider, og Resten af Bogen — ca. 300 Sider — udgøres af Fortegnelsen over de mecklenburgske Fugle, i systematisk Rækkefølge; der afsluttes med en samlet Bibliografi over Omraadets Ornithologi. Bogen er skrevet i et klart og overskueligt Sprog, Angivelserne er overalt udtømmende og koncise, Literaturen er omhyggelig benyttet; det er en Bog, som man med ublandet Fornøjelse giver sig i Lag med.

FINN SALOMONSEN.

R. HØRRING: Birds collected on the fifth Thule expedition (Report of the fifth Thule expedition 1921—24). København 1937.

I KNUD RASMUSSEN's femte Thuleekspedition, der gik til Nordamerikas arktiske Egne med det Formaal at lære de derboende Eskimostammer at kende, deltog HELGE BANGSTED og PETER FREUCHEN, og af disse foruden af Lederen selv blev hjembragt til zoologisk Museum et overordentlig stort Antal Fugleskind, ikke altid i den bedste Forfatning. Fra de berøjste Egne, særlig fra det store Baffinsland, der begrænder Davisstrædet mod Vest, men ogsaa fra den øvrige Del af det arktiske Nordamerika hidrører det indsamlede Materiale, og HØRRING har desuden haft FREUCHEN's og BANGSTED's ornithologiske Optegnelser — ikke altid lige lette at dechiffere — til Raadighed.

Heraf er bleven et Arbejde paa 133 Sider, hvori Forf. med overordentlig Omhu gennemgaar hele Materialet og sammenligner det med, hvad Museet iforvejen besad af Skind af de samme Arter. Tillige er optaget store Dele af FREUCHEN's og BANGSTED's Dagbogsoptegnelser. Nu drejer det sig ganske vist for en Del om Arter og Racer, der er forskellige fra de i Grønland truffne, men for enhver, der giver sig af med arktisk, specielt grønlandsk Ornithologi, vil Bogen frembyde overordentlig meget af Interesse, idet Forf. ikke blot gennemgaar de hjembragte Fugleskind,

men anstiller omhyggelige Sammenligninger med Museets Skind og med hvad der findes i tidligere Arbejder om de paagældende Arter og Racer, af hvilke sidste han paa Grundlag af sit store Materiale ikke anerkender nogle af de tidligere opstillede.

O. HELMS.

R. HØRRING: Birds. I „Meddelelser om Grønland“ Bd. 108, Nr. 6. (6. og 7. Thuleekspedition til Sydøstgrønland. 1931—33).

KNUD RASMUSSEN'S sidste Thuleekspedition gik til den forholdsvis lidt undersøgte Del af Sydøstgrønland, som ligger omtrent mellem 70° og 60° N. B., begyndende ved Kap Brewster i den sydlige Udmunding af Scoresbysund, og strækker sig omtrent til Kap Farvel. Den eneste Del af denne Strækning, der tidligere er nærmere undersøgt i ornithologisk Henseende, er Egnen omkring Angmagsalik, lidt Nord for 65°. Her gjorde JOHAN PETERSEN i en Aarrække Optegnelser om Fuglene og samlede Fugleskind, hvilket Materiale blev bearbejdet af O. HELMS i „The Birds of Angmagsalik“ (Meddelelser om Grønland LVII, 1926). HØRRING skriver, at der for denne Egn Vedkommende kun har været lidt at tilføje for senere Forfattere. Strækningen Nord for Angmagsalik til Scoresbysund er foruden af Thuleekspeditionen berejst af M. DEGERBØL og MØHL-HANSEN i 1932 paa „The Scoresbysound committees 2nd East Greenland Expedition in 1932 to King Christian IX's Land“ (Meddelelser om Grønland Bd. 104, Nr. 18).

I det foreliggende Arbejde har HØRRING væsentlig behandlet 163 Fugleskind, samlet i 1933 af MØHL-HANSEN, dels paa Rejsen langs Kysten, dels og hovedsagelig i Egnen omkring Angmagsalik. En ny Art er erhvervet for Østgrønland, Stor Skraape, *Puffinus gravis* (O'Reilly), som er almindelig Sommergæst i Vestgrønland.

O. HELMS.

R. HØRRING: Fuglene ved de danske Fyr i 1937 (Videnskabelige Meddelelser fra Dansk naturhistorisk Forening Bd. 102. 1939).

Denne Beretning om Fugle ved de danske Fyr, den 55de i Rækken, slutter sig nøje til de foregaaende. Tallet af faldne og indsendte Fugle er betydeligt større end de nærmest forudgaaende Aar, idet der ialt er indsendt 1919 Fugle af 78 Arter, og Efterretning haves om ialt 2175 faldne Fugle; som sædvanlig udgør Lærker, Støre, Sang- og Vindrosler en overvejende Del. Af sjældnere Arter er der faldet 3 Kløfthalet Stormsvaler, *Oceanodroma leucorhoa*, og en Græshoppesanger, *Locustella naevia*. Der er ikke faldet Arter, som ikke ogsaa er faldet ved Fyrene i de foregaaende 54 Aar, saa at Tallet af faldne Arter stadig staa paa 187.

O. HELMS.

R. HØRRING: Fortsatte Resultater af Ringmærkningen i 1931—38 (Videnskabelige Meddelelser fra Dansk naturhistorisk Forening Bd. 102. 1939).

Meddelelserne slutter sig til de tidligere i samme Tidsskrift fremkomne Redegørelser om de Ringmærkninger, der er foretagne af zoologisk Museum under Ledelse af Forfatteren. Ialt drejer det sig nu om et saa anseeligt Tal som 42,725 mærkede Fugle. Det daarligste Resultat m. H. til Tilbagemeldingen har procentvis de mindre Fugle givet, medens det

største Tal findes for de Fugle, der er samlede i Gruppen Ænder og Hejrer. Der er Enkeltheder nok i Beretningen, som det er værd at lægge mærke til, f. Eks., hvor stærkt Sølvmaagen holder sig til de hjemlige Strande, medens Sildemaagen, som man har villet gøre til en meget nær Slægtning, strejfer rundt i hele Europa, endog er kommet til Palæstina og ned i Afrika.

O. HELMS.

H. THO. L. SCHAANNING: Fortsatte Trekkresultater (VIII) fra den internationale Ringmerkning vedrørende norske Trekkfugler. (Stavanger Museums Aarshefte 48. 1937—38).

I Artiklen fortælles om Ringmærkningerne, der er foretaget fra Stavanger Museum under Forfatterens Ledelse. I Norge er der nu fundet 395 Fugle, ringmærkede i Udlandet, og der er kommen Meddelelse om 683 Fugle, ringmærkede i Norge; af disse er de 183 meldte fra Udlandet. En meget stor Del af de fundne ringmærkede Fugle er Spurvefugle og i det hele mindre Arter, men der findes dog ogsaa et stort Antal større Strandfugle som f. Eks. Topskarven, for hvilken Art alle Tilbagemeldingerne er fra Norge. De 87 tilbagemeldte Sølvmaager er alle truffet i Norge eller Danmark, medens det ogsaa her viser sig, at Sildemaagen strejfer anderledes omkring; af 6 tilbagemeldte er de 4 fra Afrika.

O. HELMS.

H. THO. L. SCHAANNING: Fortsatte Trekkresultater fra Utsira 1937 med Beskrivelse af 6 nye Norges Fauna nye Fuglearter. (Stavanger Museums Aarshefte 48. 1937—38).

SCHAANNING har fortsat sine Iagttagelser paa Utsira, hvorom han gav den første Beretning i 1936 (Refereret her i Tidsskriftet Aarg. 31, Hæfte 1).

Utsira er en lille Ø Nord for Stavanger, for en Del nøgen Klippe, for en Del opdyrket; 400 Mennesker boer her. I Efteraaret 1937 fortsattes de i 1934 og -36 paabegyndte Iagttagelser. Englænderen J. CHAWORTH MUSTERS, SCHAANNING og BERNHOFT OSA delte Tiden fra 6. September til 13. Oktober imellem sig og Resultatet af Undersøgelserne maa betragtes som i høj Grad tilfredsstillende. Ialt er der nu paa Utsira truffet 12 Arter, der overhovedet var nye for Norge, endog en for Europa ny Fugl, som SCHAANNING kalder Sibir-Piplærke, *Anthus Hodgsonii inopinatus* Steinbacher. To nye Racer af Løvsangergruppen er ligeledes truffet i 1937.

Afhandlingen indeholder Dagbog over, hvad der overhovedet blev set i 1937; det fremgaar heraf, at Utsira aldeles ikke som Træksted, hvad angaar Individantal, kan maale sig med Steder som Helgoland og Kurische Nehrung, ligesom der er mange Steder her i Danmark, hvor de trækkende Fugle i Eftersommeren viser sig i anderledes Mængde; men Artsantallet paa Utsira er stort, idet der ialt er iagttaget 118 Arter, og de „sjældne“ Arters Optræden forbavser ogsaa ofte ved det Tal, hvori de forekommer. For blot at nævne et Par Eksempler er der af Rosenfinken (Karmin-dompap), *Carpodacus erythrinus* (Pall.) skudt 7 og desuden iagttaget 10, og af Dvergsnapper (Lille Fluesnapper), *Muscicapa parva* Bechst. skudt 10 og iagttaget 29.

O. HELMS.